

« O të tiorvet Poëtëra ndeor e drit
të spnëaxurt me vëljeft o i madi maal

kë patta saa të diovassia u livrin
[tënd.

« Ti miëstri jee ti Bëntari jim
ti vottëm kjëve, kâ zilji u môra
stilin e xosëm cë me kaa ndëruar.

« Shëgh vet stanen për ziljen u prora;
nkâ ajô ndighëm se ti dittuur i nde-
[rëm;

se ajô bën mişt e j'është rat e më driðen.

« Gnotër unë kee të mbaac (më u
[përgjëgj

pas cë Ai më paa me ljotë ndor sii)
ndë nkâ kii vënd i egker dë të
[spëtôs.

Se këjo stane cë bën e thërrët

mosnë nkë ljëe të shkooñ nkâ uða esai
po kakj më i mpoðëpsën ñeer e' i

E kaa ñe të këkjo vettëhoe [vrët.

cë nönk ndëndën kurrâi mâlin nka-
[mât

e ürme pas ngrëni më se paar.

Me ndriše stane martoghet, ðe mëu

dô të jeen, ñëra cë t'arrëñ ljan-
[gkôri

ce o bën të posovissii me donesme.

Jo të petku, jô të haromi ai kaa maal

po të daşmio miir, t'artije, o ürterije

e ljëghet anamessa Feltir' o Feltër.

« Dô të sërrooñ kët' Italia të shkret

për ziljen dikjëtin vâşëça Camille

E Uriali e Nisi o Turni të ljavossur.

Kii dë të e gjavooñ ghoor pas ghoor

ñeer cë ndë pist pametta o patti
[ştuun,

nkâha e hëljkji çiljia o protopaar.

« Po vet për të miirt tënd, sâ sôgh
[onôgh,

mha prâpa mûa sënðeonse t'a huştôn

e ketëi të rriis te i stoneonemi vend.

Ku dë të gjëgjes çirm të pà sprës

të sôghs spirtërat e moçëm ndë
[për hëljmo

ku o nkâ-ñe ljuttën vedëkon o diit.

O degli altri poeti onore o lume,
Vagliami il lungo studio e il grande

Che m'ha fatto cercar lo tuo vo-
[amore,
[lume.

Tu se' lo mio maestro e il mio autore:

Tu se' solo colui, da cui io tolsi

Lo bello stile, che m'ha fatto onore.

Vodi la bestia, per cui io mi volsi:

Aiutami da lei, famoso saggio,
[polsi.

Ch'ella mi fa tromar le vene e i

A te convien tenere altro viaggio,

(Rispose poi cho lagrimar mi vido)

Se vuoi campar d'esto loco sel-
[vaggio:

Chè questa bestia, per la qual tu
[grido,

Non lascia altrui passar per la sua via,

Ma tanto lo impedisco, che l'ue-

Ed ha natura sì malvagia e ria, [cide:

Che mai non empie la bramosa voglia,
[pria.

E dopo il pasto ha più fame che

Molti son gli animali, a cui s'am-
[moglia,

E più saranno ancora, infin cho il
[voltro

Verrà, che la farà morir con doglia.

Questi non ciberà terra nè peltro,

Ma sapienza, amore e virtute

È sua nazione sarà tra Feltro e Feltro.

Di quell'umile Italia fia salute,

Per cui morì la vergine Camilla,

Eurialo, e Turno, e Niso di ferute:

Questi la caccerà per ogni villa,

Fin cho l'avrà rimessa nell'inferno,

Là onde invidia prima dipartilla.

Ond'io per lo tuo me'penso o discerno.
[guida

Che tu mi segua, ed io sarò tua

E trarrotti di qui per loco eterno.

Ove udirai leperate strida,

Vedrai gli antichi spiriti dolenti,

Che la seconda morte ciascun grida: